

Sarjakuvat ovat sydämen asia

Ville Hänninen

Rui Tenreiron tarinoissa on unenomainen tunnelma.

Suomeksi yhden tarinan verran Glömpissä julkaistu Rui Tenreiro (s. 1979) syntyi Mosambikissa, mutta muutti sieltä pois 14-vuotiaana isänsä töiden takia. Aikuisena hän on ehtinyt muun muassa opiskella Isossa-Britanniassa ja muuttaa naisen perässä Norjaan. Tenreiro asui Norjassa useita vuosia ja mielletään kustantajansa Jippi forlagin vuoksi norjalaiseksi. Tällä hetkellä hän kuitenkin asuu ja opiskelee Tukholmassa.

”En osaa sanoa, minkä maalaiseksi koen itseni, mutta olen saanut apurahoja Norjasta ja maksan sinne veroni. Tukholmaan muutin, koska Konstfack (Ruotsin vastine TaiKille) on huippukoulu. Siellä

opiskelleet tuttuni tekevät mielenkiintoista jälkeä ja tahdoin kokeilla, mihin itse pystyn”, vuoden koulua käynyt Tenreiro pohtii.

Tenreiron tähänastinen sarjakuvatuotanto on vähäinen mutta kiinnostava. Hänen ranskaksikin käännetty esikoisalbuminsa Trost (2005) kertoi omaelämäkerrallisesti Norjaan muuttavasta kuvittajasta. Høytiden (2008) on mukavan minimalistinen, surrealistishenkinen tarina kahdesta miehestä, jotka vaeltavat

metsässä ja törmäävät monenlaisiin kummallisuuksiin. Hauskasti nytkähtelevä, piakkoin Kanadassa ranskaksi ilmestynvä albumi tuo unenomaisen tunnelmansa vuoksi mieleen muun muassa Anders Nilsenin ja Lilli Carrén.

”Ymmärrän, mitä tarkoitat, mutta minulle tuo on realistista kerrontaa. Kerron todella tapahtuneista asioista, mutta piirrosvaiheessa siihen sekoittui myös unia, joita näin.”

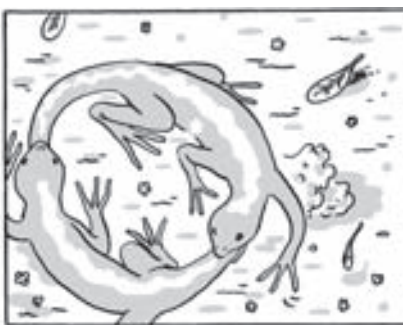
Tenreiro selittää sarjakuviansa perustuvan pitkälle visuaalisuuteen. Tarina on tärkeä, mutta syntyy pikemminkin tunnelmien ja tapahtumien kuin tekstin kautta. Kokonaisuuden pitää näyttää hallitulta, mutta silti spontaanilta.

”En ole niinkään tarinankertoja kuin piirtäjä. Minulle visuaalisuus tuottaa mielihyvän, sekä piirtäessä että lukiessa. Minusta tuntuu vaikealta tarttua rumannäköiseen albumiin, vaikka kaverit kehuisivat sitä.”

Myös norjalaisen Forresten-antologian yhden numeron toimittanut Tenreiro elättää itsensä kuvittajana, mutta suhtautuu siihen kuten mihin tahansa työhön kuuluukin.

”Annan kuvan tilaajalle tyyliini ja työaikaani, mutten intohimoa. Voin tehdä nätin kuvan ja saada mainostoimiston tyytyväiseksi, mutta sisäisen energiani panostan sarjakuviin. Ne otan henkilökohtaisesti”, Tenreiro tuumii tavalla, joka tuo mieleen kymmenet muut tapaamani piirtäjät.

Sarjakuvat syntyvät rakkaudesta.

Rui Tenreiro: Høytiden.

**Ote Rui Tenreiron kirjasta
The Celebration (Jippi Comics).**

